

tail gaaende Kjendskab til de enkelte Commu-
ners Formuesomstændigheder, at Amtsrådet
paa en blet nogenlunde tilfredsstillende Maade
skalde kunne fordele Udredningsbidraget efter
Skjøn paa disse Communer, og ikke alene for-
dele det nogenlunde billigt, men ogsaa gjennem
sin Fordeling afhjælpe de Mangler og Ubillig-
heder, der maatte fremkomme ved de to andre
Fordelingsnormer, som Udvalget har forudsat,
nemlig Hartkornet og Folketallet. Det er i
mine Tanker indlysende, at et Amtsråd, be-
staaende af 7, 9, 11 Medlemmer eller mulig-
viis nogle flere, ikke vil kunne have et saadant
i Detail gaaende Kjendskab til 50, 60, 70
Communers forskellige Formuesforhold, og
dersom der endog skalde være et saadant Kjen-
skab tilstede, er det i alt Fald kun tilstede der-
ved, at et enkelt Medlem af Amtsrådet kjen-
der enkelte Communers Formuesforhold og et
andet enkelte andres, saa at det i Virkeligheden
ikke vil blive Amtsrådets samlede Skjøn, men
de enkelte Medlemmers, som nærmest kjen-
de enkelte Communer, der vil træffe Afgjorel-
sen for disse Communer. Jeg troer altsaa, at
man i alt Fald vil gjøre rigtigst i enten at
opsætte hele Paaligningen paa Andet end Hart-
kornet, indtil man gjennem en almindelig Ind-
komstskat — jeg taler selvfølgelig ikke om Con-
tingentssystemet — har erhvervet en paalidelig
Maalestof for Communernes relative Skatte-
evne, eller midlertidig at opstille faste Forde-
lingsnormer, saa retfærdige og billige, som man
kan finde dem, og saa gjøre Regning paa, at
de enkelte Amtsråd dog ikke ville benytte disse
Fordelingsnormer, naar de ville være særdeles
ubillige i deres Amtsrådskreds. Det er jo
ikke paabudt Amtsrådene, at de skulle for-
dele en Trediedeel paa Communerne, men der
er kun foreslaaet at give en Tilbælselse dertil,
og jeg antager da, at man, saalænge den mid-
lertidige Fordelingsnorm bestaaer, fra Amts-
rådenes Side kun vil bestemme sig til at kræve
en Trediedeel af Amtsrepartitionens For-
nødenheder af Communerne, forsaavidt denne
Fordelingsnorm er nogenlunde billig og ret-
færdig i den paagældende Amtsrådskreds.
Trangen til at have et andet Paalignings-
grundlag end Hartkornet er jo, som bekendt,
meget forskjellig i de forskellige Amtsråds-

kredse. Jeg troer altsaa, at denne Bemyndi-
gelse vil blive brugt langt oftere i nogle Amts-
rådskredse end i andre.

Mandt de forskjellige Forslag, som ere til-
lede for at hjælpe paa Smaaøerne, maa jeg
tilstaae, at jeg foretrækker Udvalgets Forslag,
og det saameget mere, som jeg mener, at det
er i selve disse Ders velforslaaede Interesse —
for at bringe i Erindring en Bemærkning, som
jeg fremkom med ved Spørgsmaalet om Vel-
væsenets Stilling overfor Smaaøerne. Opgaa-
ver maa efter min Mening være den at skaffe
disse Der den størst mulige Andeel i de com-
munale Goder i den Amtsrådskreds, hvortil
de høre; men det turde vel hælde, at man i
høi Grad svællede Lysten og Tilhøjeligheden
hos den sælles Commune til at komme disse
uhelbtigt stillede Der til Hjælp, naar de stode
med en positiv og en begrænset Ret ligeover-
for denne. Det ærede Medlem, der har
været med at stille Vindringsforslaget under
Nr. 278 (Berg), nævnte selv som Exempel, at
en saadan lille D havde modtaget af Amtsbe-
partitionsfonden et Tilskud af 700 Rd., hvilket
efter det Hartkorn, han angav for Den, vilde
udgjøre 6 à 7 Rd. pr. Td. Hartkorn, som
frivilligt Bidrag til et saadant Anlæg paa
Den. Jeg tvivler meget paa, at Amtsrådet,
dersom denne D havde staaet med en be-
stemt Ret overfor det, vilde have været i
samme Grad tilbøjeligt til at understøtte et
Foretagenende som dette. Jeg maa ogsaa gjøre
opmærksom paa, at med et saa almindeligt Ud-
tryk som det, der er brugt i Forslaget under
Nr. 278: „Smaaøer“ gaaer det virkelig ikke
an dertil at knytte en særlig Ret; thi hvad
er Smaaøer? Hvilken er Grænsen mellem
Smaaøer og store Der? Hvilken D skal have
Retten, og hvilken kun Adgang til at nyde
Godt af Billighedshefensyn? Men selv om man
kunde blive enig om en Begrænsning, om
Omfanget af, hvad der skalde henregnes til
Smaaøer, og hvad ikke, forekommer der mig
endnu at være den Vanskelighed tilstede, at det,
at en Blet Ford er en D, i og for sig ikke
medfører, at den er i slettere Forbindelse med
det øvrige Land end de andre Dele. Vi have
Der, der staae i Drosforbindelse med Fast-
landet; vi have Der, som kun ere adskilte fra